

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že právny predchodca sťažovateľov 1 až 5 a sťažovateľka 6 sa žalobou na Okresnom súde Topoľčany domáhali proti žalovanému určenia, že nehnuteľnosti špecifikované v žalobe patrili ku dňu smrti ich predkov do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6 C 284/2016 zo 7. februára 2018 žalobu zamietol a krajský súd napadnutým rozsudkom na odvolanie žalobcov prvoinštančné rozhodnutie potvrdil. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali sťažovatelia dovolanie, ktoré odôvodnili existenciou vady v zmysle § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

3. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľov odmietol.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia namietajú, že dovolací súd aplikoval právnu normu § 194 ods. 2 CSP v rozpore s ústavnokonformným výkladom jednoduchého práva, pričom nezohľadnil účel prejudiciality a podstatu záväznosti súdnych rozhodnutí v okolnostiach individuálneho prípadu. Zastávajú názor, že *„súd je oprávnený posúdiť, kedy nadobudlo súdne rozhodnutie právoplatnosť; pri posúdení tejto otázky nie je viazaný vyznačenou doložkou právoplatnosti. Pri posudzovaní správnosti údajov vyznačených v doložke nie je obmedzený žiadnou lehotou, nakoľko stále platí, že jedinou cestou k nadobudnutiu právoplatnosti rozhodnutia je jeho doručenie zákonom ustanoveným spôsobom.“*

5. Sťažovatelia argumentujú, že všeobecné súdy neprihliadali na ich námietku, že rozhodnutie o vyvlastnení nenadobudlo právoplatnosť ústavnokonformným spôsobom a prevzali právne názory, v otázke právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, súdov v iných súdnych konaniach bez toho, aby posúdili z akých skutočností tieto súdy vychádzali.

6. Sťažovatelia uvádzajú, že za nesprávne právne posúdenie veci v dovolaní považovali nesprávne právne posúdenie fikcie doručenia rozhodnutí o vyvlastnení a na základe toho aj ich právoplatnosti. Zastávajú názor, že dovolací súd im odoprel právo na riadny súdny proces, keď za podmienok, ako položili v dovolaní právnu otázku, ako odôvodnili podmienky jej položenia, sa ňou odmietol zaoberať s argumentom, že ide o otázku skutkovú.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľmi namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým rozsudkom krajského súdu a napadnutým uznesením najvyššieho súdu.

8. Podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

9. V nadväznosti na citované zákonné ustanovenie ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014).

10. Ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 26. novembra 2020. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľov bola doručená ústavnému súdu do jeho mailovej schránky 27. januára 2021, je zjavné, že bola podaná oneskorene, teda po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (zákonná lehota v okolnostiach prípadu sťažovateľov uplynula 26. januára 2021).

11. V nadväznosti na uvedené ústavnému súdu pri predbežnom prerokovaní nezostala iná možnosť, len odmietnuť ústavnú sťažnosť sťažovateľov podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

12. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími uplatnenými návrhmi sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2021

Peter Molnár
predseda senátu